

“GEZONDE ECONOMIE=LOONMATIGING”

Dat hebben zopas 17 Europese regeringsleiders (van de eurozone) beslist in het zogenaamd “competitiviteitspact”: een gezonde economie vereist loonmatiging, langer werken, verhoging van de pensioenleeftijd.

Wat betekent dit voor de bevolking?

Vermits de prijzen al een tijd flink stijgen (van energie, voedsel, huurprijzen, vervoer e.a.) leidt loonmatiging tot onherstelbare daling van de koopkracht. Wie niet maandelijks iets opzij kan leggen, zal dus de uitgaven moeten beperken: besparen op gezond voedsel, op medische onderzoeken, verwarming, tandverzorging, kinderopvang, schoolgerief, (school)boeken... Besparen op kleding: heel zichtbaar wordt zo de ongelijkheid tussen welstellenden tegenover de gezinnen die met leningen geplaagd zitten: leningen op kredietkaart(en), voor de woning, auto...

Voor sommigen is een nieuwe prijsstijging de druppel waardoor er plots zwaar moet geknapt worden; maar anderen zitten al al jaren onder die drempel. Eénverdieners, werklozen, of zelfs tijdelijk werklozen, bruggepensioneerden, een aantal gepensioneerden: hun inkomen wordt geheel uitgegeven aan de noodzakelijkste kosten, waaronder electriciteit en gas, huur of afbetalingen of intresten van leningen. Over deeltijdse contractuelen, leefloners, daklozen, mensen zonder papieren durven we haast niet spreken. <http://www.oases.be/>

<http://www.demorgen.be/dm/nl/989/Binnenland/article/detail/1230854/2011/03/03/Heeft-illegalen-moet-met-amper-145-euro-per-maand-rondkomen.dhtml>

<http://www.demorgen.be/dm/nl/996/Economie/article/detail/1224895/2011/02/19/Energieleveranciers-dumpen-100-000-Vlaamse-gezinnen.dhtml>

Gelijke rechten zijn niet gelijk

Worden de lagere inkomens beschermd door de Belgische indexkoppeling van de lonen? Neen, slechts gedeeltelijk, want de loonaanpassing komt met vertraging, en de de gezondheidsindex is geen correcte weerspiegeling van het uitgavenpatroon (benzine, diesel, tabak, alcohol tellen niet mee; luxeproducten wèl).

Premier Leterme zegt dat de Belgische uitkeringen niet zullen te lijden hebben onder het “competitiviteitspact” van de 17. Maar uitkeringen volgen de loonevolutie. Hun koopkracht zakt dus evengoed door de stijgende prijzen; zelfs zonder nominale verlaging. Verlaging van uitkeringen zal, of is reeds, in andere landen wèl doorgevoerd; of inkorting in de tijd van de “dop”, of, zoals bij ons, schrapping van de dop, wegens onvoldoende activering of andere voorwendsels.

Loonmatiging treft zwaarder wie geen financiële reserves heeft, wie regelmatig in het rood moet gaan om noodzakelijke behoeften te dekken. Uiteraard ontsnappen zelfstandigen aan loonmatiging. Ook zitten safe wie leeft van “andere” inkomens, dit zijn kapitaalinkomsten: huren, dividenden, bedrijfswinsten, en vooral speculatie op de beurzen. Iedereen weet: op de beurs kan men veel verliezen. Maar: tegenover elke verliezer staan winnaars: het geld verdampt niet, het wordt alleen versluisd naar een andere zak, door één druk op een computerknop. Anoniem natuurlijk, want over de beurspeculanten is transparantie totaal uit den boze.

Waarom loonmatiging?

Het “competitiviteitspact” wil dankzij lagere loonkosten, de concurrentiekracht van de bedrijven verhogen. Zo klinkt de officiële filosofie, en de redenering van talloze noelsen, huybrechten, cloten en devossen. De PES, de Europese socialisten, spreken van de ‘obsessie van de competitiviteit’. <http://www.pes.org/en/blogs/pouls-blog/let-s-address-european-crisis-we-have-not-one-conservatives-wish-we-had> We hebben al begrepen dat het gaat om een verschuiving van de inkomens van loontrekkenden naar

de bedrijfsresultaten. Want die kunnen altijd beter. Wie nog eens de netto
b e d r i j f s w i n s t e n w i l b e k i j k e n :

<http://www.dewereldmorgen.be/blog/froels/2010/09/28/er-soms-geld-nodig-bekijk-hier-de-nettowinsten-van-het-halfjaar-2010-en-3e-qu>

Wie spreekt er van crisis? Alvast is er geen crisis van de winsten. Toch lezen en horen we voortdurend over “de crisis”; zelfs Sp-a en Groen! trappen in die val van de
d u b b e l z i n n i g e w o o r d e n s c h a t :

<http://kathleenvanbrempt.be/home/in-de-kijker/opiniestuk-waarom-de-agenda-van-merkel-niet-de-onze-is>

Zeker, er is crisis van de werkgelegenheid; maar de werkgelegenheid gaat alleen maar afnemen door méér competitiviteit. Er wordt dan ook zedig over gezwezen; of gelogen. Zo lees ik bij Dirk Sterckx (O-VLD): “*meer discipline*”, “*landen die boven hun stand leven*”, en dat *de lonen in lijn moeten komen met de stijging van de productiviteit*. Ja, deden ze dat maar! De productiviteit stijgt immers steeds verder; de lonen mogen dat juist niet van Sterckx en de 17. Hij schrijft ook: “*lagere belasting op arbeid en hogere belasting op consumptie moeten ervoor zorgen dat meer mensen aan het werk gaan*”. Hij herhaalt opnieuw de fictie dat ondernemers staan te springen om meer mensen aan te werven; terwijl ze cijfermatig meer winst maken door personeel te verminderen. Verhoging van de pensioenleeftijd: nog zo’n leugen, want er is nu al geen werk voor 55-plussers.

<http://www.demorgen.be/dm/nl/2461/De-Gedachte/article/detail/1235101/2011/03/13/Ja-het-moet-van-Europa.dhtml>

In feite gaat het over een keuze wie méér, en wie minder moet krijgen. Laat de werknemers de crisis betalen, zo noemt het ACV het beleid van de Europese top:

http://www.acv-online.be/Images/actiedossier_europa_tcm9-243131.pdf

Maar er zijn ook objectieve, economische gevolgen.

Wat met het consumentenvertrouwen?

In de economische vooruitzichten is het consumentenvertrouwen, het voorspelde verbruik, een positieve factor. Want als er veel goedgezinde kopers zijn, bloeit de afzet, en komen centen binnen in de bedrijven en bij de handelaren.

Maar omgekeerd, wanneer de consumptie terugloopt, geraken bedrijven hun producten niet kwijt. Dat is elementaire logica. Is het niet vreemd dat bedrijfsleiders, experts, en de conservatieve partijen die voor de bedrijfswinsten gaan, dat niet inzien? Lagere loonkosten, ook dankzij schrappen van personeel, betekent snelle winststijging; de afweging tegenover een dalende afzet op termijn, is minder eenvoudig. Misschien kennen de consultancy bureau’s die aan bedrijven plannen verkopen over hun personeelbeleid, zo’n afweging niet.

De PES vestigt er nog de aandacht op dat de 17 regeringsleiders buiten het Europees parlement om hebben beslist. Over lonen, die buiten de bevoegdheid vallen van de EU. In het EP zou alvast een hartig woordje gedebatteerd zijn.

De Europese vakbonden bereiden een betoging voor in Brussel op 24 maart e.k.

<http://www.acv-online.be/>
http://www.abvv.be/web/guest/press-releases-nl/-/press/170008/?jsessionid=SXxbvDOa46xqaqjdWgAoZCY&p_1_id=13635

Het is af te wachten hoeveel van de miljoenen getroffen van het competitiviteitspact er zullen zijn. De commerciële media zien alvast de nefaste gevolgen voor de loon- en weddetrekkenden van het pact niet als nieuws voor de voorpagina. Ze spreken over controle van de overheidsmaatregelen door de financiële markten: blijkbaar beslissen “de markten” over de politiek, en niet omgekeerd.

<http://www.deredactie.be/cm/vrtnieuws/mediatheek/programmas/journaal/2.14733/2.14734/1.980207>

Party of European Socialists PES: In 't Frans: <http://www.pes.org/fr/blogs/blog-du-pse/la-lutte-pour-la-taxe-sur-les-transactions-financieres-continue?>

In 't Engels: <http://www.pes.org/en/blogs/pes-blog/tug-war-fft-continues>

Belgische PS: <http://www.ps.be/Source/Home.aspx?EntID=1>

http://kathleenvanbrempt.be/content/files/20110307_EU_economisch_bestuur.pdf

NASCHRIFT: het Europees parlement heeft zopas met een ruime meerderheid de FTT, financial transaction tax, goedgekeurd. 0,05% op internationale transacties zouden 200-300 miljard euro opbrengen, en wellicht de speculatie afremmen. De Commissie echter is tegen het voorstel. EP tegen EC dus. Hoe de verschillende verkozenen gestemd hebben vindt men op <http://www.dewereldmorgen.be/blog/froels/2011/03/14/gezonde-economieloonmatiging>